

Jeg synes som sagt, at det er meget glædeligt, at der er opnået enighed mellem alle partier i Folketinget om denne model for en barseludligningsordning. Vi sikrer med det her lovforslag, at alle lønmodtagere på det danske arbejdsmarked bliver omfattet af udligningsordninger.

Kl. 18.10

Undervejs i processen har der jo været udtrykt nogle bekymringer for, om modellen, som vi har valgt, nu også i tilstrækkelig grad sikrer ligestillingen mellem mænd og kvinder, og der har været organisationer, som har givet udtryk for, at refusionen i ordningen er sat for lavt.

Det er ikke min opfattelse. Ordningen her er en betydelig forandring og et betydeligt fremskridt for alle på arbejdsmarkedet, også for de højtlønnede, for de er jo altså også omfattet af ordningen. Det er bare sådan, at den sidste del af lønnen ikke er genstand for refusion til arbejdsgiveren. Men nogle har jo i den debat, der har været i pressen i hvert fald, nærmest fremstillet det, som om det her har betydning for, hvad den enkelte lønmodtager får i kompensation eller i løn under barsel, men det berører forslaget jo slet ikke.

Det her drejer sig jo ikke om, hvad den enkelte får i løn under barsel, det drejer sig alene om, hvad arbejdsgiveren får refunderet af den pågældende løn, og det er altså for manges vedkommende hele lønnen og ellers en ganske betydelig del af lønnen for de meget højtlønnede.

Jeg synes, at det er en god ordning. Og så er det jo også sådan, at vi i forligspartierne har aftalt, at vi, når ordningen har fået lov at virke et stykke tid, får gennemført en uvildig undersøgelse af, hvordan ordningen har virket. Det er naturligvis med henblik på at vurdere, om der er behov for at rette ordningen til, men det får vi at se til den tid. Foreløbig synes jeg, at vi har et godt grundlag for at skabe en bedre ligestilling i Danmark på det her område.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Vi har jo haft en lang proces i forligskredsen, før vi heldigvis nåede til enighed. Diskussion har jo bl.a. gået på det her med, hvorvidt vi skulle støtte bl.a. de højtlønnedes ønske om en såkaldt procentmodel eller støtte LO/DA-modellen med et fast kroneloft. I den debat har der jo været en meget stor diskussion om, hvorvidt der ville ske en overflytning fra højtlønnen til lavtlønnet, hvis vi havde valgt en procentsats, som jeg havde håbet på.

Derfor vil jeg godt bede ministeren bekræfte her i salen, at der, hvis vi havde valgt en procentmodel, var sket en overflytning fra arbejdsgivere med mange lavtlønnede ansatte til arbejdsgivere med mange højtlønnede ansatte, men ikke en overflytning fra de ansatte lavtlønnede til de ansatte højtlønnede.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jamen det vil jeg da meget gerne bekræfte. Som sagt er det her jo ikke en ordning, der overhovedet berører den aflønning, man får under orloven. Den vedrører alene arbejdsgivernes refusion af de udgifter, de har. Det vil sige, at hvor de i dag altså får refunderet dagpengebeløbet, får de nu refunderet et beløb yderligere svarende til 142 kr. i timen.

Derfor er det altså en omfordeling, der ville være sket fra arbejdsgivere, som har mange lavtlønnede, til arbejdsgivere, som har mange højtlønnede, hvis det var sådan, at vi havde fulgt de tanker, der var om en procentuelt baseret ordning, hvad vi jo så ikke gjorde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Så skal jeg bare lige have slået fast med syvtommersøm: Man kan altså ikke på den måde sige, at en model baseret på en procentsats ville være asocial, fordi den faktisk gav højtlønnede noget på bekostning af lavtlønnede?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg har i hvert fald ikke brugt det udtryk og har heller ikke tænkt mig at bruge det. Man kan selvfølgelig sige, at der er noget asocialt over selve det forhold, at man, hvis man er arbejdsgiver og har mange lavtlønnede, skal bidrage med et beløb til arbejdsgivere, som har mange højtlønnede. Det kunne nogle finde på at kalde asocialt, men det er jo ikke i ordets traditionelle forstand asocialt.

Det er jo ikke sådan, at det er nogle lønmodtagere, der betaler nogle beløb hinanden imellem. Det er nogle arbejdsgivere, der betaler nogle penge hinanden imellem. Man kan selvfølgelig argumentere for, at der også er et behov for at tage sociale hensyn til arbejdsgivere, men lad det nu være. Det er ikke asocialt i ordets gængse forstand.